

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

4 november 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van minister Demotte over het taalgebruik bij de Brusselse MUG-spoedgevallendienst

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Vlaamse regering tegenover het niet toepassen van de taalwetgeving in de meergemeentepolitiezones te Brussel

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Dinsdag 4 november 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Walter Vandenbossche

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.03 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van minister Demotte over het taalgebruik bij de Brusselse MUG-spoedgevallendienst

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van minister Demotte over het taalgebruik bij de Brusselse MUG-spoedgevallendienst.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, u herinnert zich misschien dat ik op 9 oktober een vraag over hetzelfde onderwerp stelde. Ik bleef ook na uw antwoord wantrouwig over de kans op een kentering in de taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen. Federaal minister Demotte heeft eindelijk erkend dat er problemen zijn. Ik had niet verwacht dat ik zo snel opnieuw aan uw deur zou aankloppen.

Iedereen was het er vorige maand over eens dat één zwaluw de lente niet maakt. U was hoopvol en wou het overleg tussen Brussels minister Vanhengel en federaal minister Demotte afwachten vóór u verdere stappen zou ondernemen. Volgens een artikel in *La Libre Belgique* – en dat las ik na de indiening van deze vraag – heeft die ontmoeting plaatsgevonden. Na afloop heeft minister Demotte weliswaar herhaald dat iedereen in zijn eigen taal moet kunnen worden behandeld, maar hij voegde er meteen aan toe dat we daarin niet moeten over-

drijven : ‘Il faut pas exagérer le problème.’ Dat kregen we hier vroeger ook te horen van uw voorganger, minister Vanhengel.

Minister Demotte heeft dat nog eens bevestigd in zijn antwoord op een vraag van de heer Laeremans op 21 oktober. Hij wil hoegenaamd niet regelgevend optreden. Hij is al dik tevreden met – al dan niet vrijblijvende – taalcurssussen in de opleiding van het verzorgend personeel. Hij zou daarover praten met de Franstalige minister bevoegd voor het hoger onderwijs. Dat zegt voor mij genoeg. Verder is minister Demotte tevreden met een oproep tot goede wil bij dat medisch personeel en de betrokken ziekenhuisdirecties. Meer kan en wil hij niet doen. Dat is allemaal vrijblijvend. Hij verwijst onder meer naar de krapte op de arbeidsmarkt. Dat argument heb ik vorige maand al weerlegd met een nota van de CCOD over de aanwervingspolitiek en de behandeling van Nederlandstalig personeel in de IRIS-ziekenhuizen.

Ook op de spoeddiensten blijven sancties op het niet naleven van de taalwetgeving uit den boze. Integendeel, minister Demotte gebruikt daar hetzelfde argument als mevrouw Vogels toen ze nog Vlaams minister van Welzijn was, namelijk dat de meest prioritaire opdracht van de spoeddiensten erin bestaat de patiënten op tijd binnen te brengen. Hij bakte het nog net niet zo bruin als toenmalig minister Vogels ; zij voegde er nog eens aan toe dat de toepassing van de taalwetgeving er niet toe doet want dat de meesten toch bewusteloos zijn.

Er is nog meer. Minister Demotte schaft ook het meldpunt voor de taalklachten af. In *La Libre Belgique* zegt hij trouwens dat er slechts weinig klachten binnenkwamen. Dat lijkt me logisch. Het meldpunt heeft nooit gefunctioneerd. Toch was dit het enige resultaat dat in heel deze legislatuur uit de besprekingen van de IMC's (Interministeriële Conferenties Volksgezondheid) voortkwam.

Van Nieuwenhuysen

Intussen raakte bekend dat naar aanleiding van de klacht over de toepassing van de taalwetgeving in Brusselse openbare ziekenhuizen een eerste verslag werd ingediend bij de Raad van Europa. Dit lijkt minister Demotte te sterken in zijn overtuiging dat het volstaat om wat blijken van goede wil te tonen. De verslaggever van de Raad van Europa stelt voor dat de openbare ziekenhuizen de goodwill aan de dag leggen om de medische staf aan te moedigen Nederlands te leren. Verder vindt hij een pragmatische aanpak de beste.

Ik heb er vorige maand al op gewezen. Het taalhofelijkheidsakkoord is eveneens het resultaat van die goodwill en dat pragmatisme, en we weten allemaal hoe het daar vandaag mee gesteld is. Ik vrees dan ook dat het nog lang zal duren vooraleer de taalwetgeving in de Brusselse ziekenhuizen en bij de spoeddiensten zal worden nageleefd. Daarom stel ik deze vraag om uitleg. De vraag zelf is misschien een beetje achterhaald omwille van het gesprek tussen de ministers Demotte en Vanhangel. Ik veronderstel dat daar een vertegenwoordiger van uw kabinet bij aanwezig was zoals u vorige maand aankondigde.

Welke besluiten trekt u daaruit? Welke besluiten trekt u uit het antwoord van minister Demotte in de Kamer? Wat is uw reactie op het verslag van de Raad van Europa?

Ik hoop dat de Vlaamse regering zich niet langer aan het lijntje laat houden in deze dossiers. Ik sta nog eens stil bij de nota van de CCOD. Nederlandstalig verplegend personeel en Nederlandstalige dokters worden geweerd uit de IRIS-ziekenhuizen. Ik geloof niet in die oproepen tot goede wil. De Vlamingen in Brussel – en ook in de Rand, want dat wordt nogal eens vergeten – hebben wettelijk gezien het recht op Nederlandstalige urgentiediensten en op de naleving van de taalwetgeving in de Brusselse openbare ziekenhuizen. Als de Vlaamse regering dat niet kan afdwingen, en de Vlaamse regeringspartijen in Brussel daar geen breekpunt van willen maken, wat tot op heden het geval was, rest er nog één mogelijkheid. Dat is zelf de organisatie van de MUG-diensten in handen nemen.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, dit is ook voor mij een terugkerend onderwerp. Ik wil me hier opnieuw bij aansluiten en nog maar eens

op dezelfde nagel kloppen. Ik wil de vraag van de heer Van Nieuwenhuysen aanvullen met de volgende vragen.

Hoe zit het met de taak en het werk van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT)? Hoe zit het met de wettelijke taak van controle op de taalwetten van de vice-gouverneur? De tweetaligheidsvereiste is rechtsgeldig in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Waar zitten al die instellingen die dat moeten controleren? Doen ze hun werk niet?

Moeten we gaan twifelen aan de goede wil en de strijd lust van onze Vlaamse ministers? Als ze te kort schieten, ben ik de eerste om hen aan te vallen! Ik zou dat alleen doen op een behoorlijke en verantwoorde wijze. Ik blijf de correcte toepassing van de tweetaligheid bij de spoeddiensten eisen. Eigenlijk zouden we dat niet moeten vragen: dat is een noodzaak, een evidentie.

De voorzitter : Ik wil hier ook even iets over kwijt, zij het vanuit een totaal andere invalshoek dan de vraagsteller. Ik sta achter het Brussels samenlevingsmodel. Ik blijf de zorg voor de gezondheidszorg delen. We kennen de problemen. We mogen dat niet negeren. Vandaag laten de Brusselse ziekenhuizen Filippijnse verpleegsters overkomen om het tekort aan personeel in te vullen. Op de hogescholen krijgen derde- en zelfs tweedejaarsstudenten al contracten aangeboden. Het tekort is enorm en het taalprobleem fundamenteel.

We hebben in het Hoofdstedelijk Gewest een ordonnantie goedgekeurd die de IRIS-ziekenhuizen tot stand heeft gebracht. Dat zijn openbare ziekenhuizen. Zowel in het betreffende regeringsbesluit, als bij de voorbereidende werken, als in de memorie van toelichting, werd de toepassing van de taalwetgeving vastgelegd. Toch heeft Brussels minister Vanhangel niet de moed om de confrontatie met de Franstaligen aan te gaan. Ik weet dat dit niet simpel is, maar niets doen is ontoelaatbaar. Ik pleit niet voor een bikkelharde confrontatie. Geen enkele samenleving heeft daar baat bij. Het taalhofelijkheidsakkoord leek me altijd verdedigbaar bij wijze van overgang naar tweetaligheid. Het mag echter niet worden misbruikt om een toestand van eentaligheid te bestendigen.

Als Vlaamse volksvertegenwoordigers moeten we onze Vlaamse Brusselse ministers, in casu minister Vanhangel, ondersteunen opdat in deze delicate sector wezenlijke stappen vooruit worden gezet. Het gaat niet om onwil. Het medisch personeel wil best Nederlands leren. We kampen met tekorten in

Voorzitter

de opleidingen. Ik dacht dat minister Demotte op dat punt enig perspectief heeft geboden.

Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Nieuwenhuysen, we hebben het op 9 oktober laatstleden in een iets breder kader over het zorgbeleid gehad. Ik wil niet heel die discussie herhalen. Ik wil het over uw specifieke vraag hebben.

Ik heb op 9 oktober gezegd dat we federaal minister Demotte de ruimte moeten geven om zijn engagement tegenover de Brusselse Vlamingen waar te maken. We mogen geen overhaaste conclusies trekken uit hetgeen hij de afgelopen dagen als oplossingen heeft gesuggereerd. Volgens mij gaat het slechts om een aantal ideeën. Die zullen worden onderzocht naar aanleiding van het overleg van Brussels minister Vanhengel met federaal minister Demotte dat heeft plaatsgehad op 23 oktober. Voor alle duidelijkheid : we hadden vooraf contact en een evaluatie achteraf. Ik heb hun een uitgebreide nota bezorgd. De twee ministers wilden het liefst een gesprek onder vier ogen. Ik was daar niet fysiek aanwezig. Hoe dan ook, de samenwerking tussen de kabinetten verliep vlot. Het resultaat is belangrijker dan de formule.

De twee ministers hebben op 23 oktober hun visie aan elkaar toegelicht. Ze waren het erover eens dat het probleem zich niet uitsluitend in de openbare ziekenhuizen voordoet. Die baten slechts een derde van de bedden uit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ze willen een oplossing voor alle ziekenhuizen met een MUG-functie en een erkende spoedgevallendienst. Ze kwamen overeen om naar oplossingen te zoeken die niet alleen mooi staan op regelgevend vlak, maar die vooral werkbaar zijn op het terrein zonder de continuïteit van de zorg te verstoren.

Het KB over de MUG-diensten ligt nog steeds voor advies bij de VCT. Het gesprek tussen de ministers is een eerste stap, een begin van een nauwe samenwerking om de taalproblematiek in de Brusselse ziekenhuizen op korte termijn aan te pakken. Ik heb het volste vertrouwen in onze Vlaamse minister in de Brusselse Hoofdstedelijke regering. Ik vind de gekozen strategie van pragmatische oplossingen, gekoppeld aan juridische waarborgen, controles en sancties de juiste. Ik voel me daarin gesteerd door het Europese rapport. De rapporteur ziet eveneens meer heil in werkbare oplossingen

die een mentaliteitswijziging bij de Franstaligen bewerkstelligen. De constructieve houding van minister Demotte is daarvan het voorbeeld.

Als ik heel stout ben, durf ik te zeggen dat het natuurlijk om meer gaat dan communautaire onwil. Ik onderschrijf uw maatschappelijke analyse in grote mate. Dit is een breed en delicaat maatschappelijk probleem dat in Brussel een extra dimensie kent. Het vinden van voldoende medisch personeel is op zich al geen eenvoudige opdracht ; om hen allemaal aan de taalkennis te laten voldoen, is nog een heel ander paar mouwen. Dat maakt het aantal geschikte kandidaten nog kleiner. We hebben een juridische maar vooral pragmatische oplossing nodig.

Voor zover ik dat kan inschatten, ik blijf voorzichtig, denk ik dat minister Demotte een inspanning wil leveren om op korte termijn concrete resultaten te boeken. Ik vind het dan ook een beetje vroeg om alweer te reageren. Minister Demotte heeft zijn ideeën uiteengezet. Ik wil hem de kans geven om daaraan te werken. Ik wil niet vlak na de eerste ontmoeting tussen minister Demotte en Vanhengel al zichtbare resultaten eisen. Voor de eerste keer heeft een Franstalig minister het probleem erkend, en hij wil samen naar oplossingen zoeken. We mogen niet te snel zijn ideeën afschieten omdat ze niet perfect beantwoorden aan onze streefdoelen. Ik deel uw mening : we mogen dit niet op de lange baan schuiven. Ik wil dit nog tijdens deze legislatuur evalueren. Ik stel voor dat we de zaak op de voet volgen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik had vorige maand al een beetje moeite om u te volgen, mijnheer de minister-president, maar ik ben een vrij gemakkelijk mens. Ik was bereid om uw denkspoor te volgen en de evolutie terzake af te wachten. Het klopt dat een Franstalig minister voor de eerste keer het probleem erkent. Dat is op zich al een fenomeen. Sedertdien heeft minister Demotte geen vertrouwenwekkende uitlatingen gedaan.

Het gaat hier toch om de naleving van de taalwetten ? Het discours is niet nieuw. De goodwill wordt regelmatig betoond. De beloftes van Franstalige ministers kennen we. Ik heb eerder al verwezen naar minister-president Hasquin van de Franse Gemeenschapsregering, die zich in een ander dossier aanvankelijk heel soepel en bereidwillig opstelde, maar die zijn beloftes niet nakwam. Ik vrees hier voor hetzelfde. U wilt binnen korte termijn een

Van Nieuwenhuysen

evaluatie. Ik voorspel dat u binnen een aantal maanden tot dezelfde conclusie komt als ik nu.

Ik wil nog één zaak rechtzetten. Er zou te weinig verplegend personeel zijn. Dat klopt dus niet. Ik haal opnieuw de nota van de CCOD aan. Hij geeft een heel ander beeld. Hij toont met concrete voorbeelden aan dat de directies in de IRIS-ziekenhuizen systematisch Nederlandstalig personeel weren en buitenwerken. Ik zal u een kopie van de tekst bezorgen. Dat geeft een heel ander beeld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer Eloi Glorieux treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Vlaamse regering tegenover het niet toepassen van de taalwetgeving in de meergemeentepolitiezones te Brussel

De voorzitter : Vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Vlaamse regering tegenover het niet toepassen van de taalwetgeving in de meergemeentepolitiezones te Brussel.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dit thema ligt nog gevoeliger dan het vorige. Sinds de taalwetten is er een breuk gegroeid tussen Vlamingen en Franstaligen. De maatschappelijke organisatie van de stad Brussel toont dat duidelijk aan. De kloof in de gezondheidszorg is bijna onoverbrugbaar. Drie jaar na de oprichting van de meergemeentepolitiezones zitten we met een nieuwe kloof tussen de twee taalgroepen. We hebben nu nog de kans en de tijd om dat te verhelpen. Als we dat niet doen, wordt het samenleven in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onmogelijk.

Dat de slachtoffers van verkeersongevallen, bestolen ouderen, mishandelde vrouwen en kinderen hun aangifte bij de politie niet in hun eigen taal kunnen doen, choqueert mij nog meer dan de situatie in de ziekenhuizen. Ik ontmoette een vrouw

die was mishandeld en verkracht. Zij moest in het politiebureau 3 uren wachten op een Nederlandskundige officier ! Daarop zeg ik : no pasarán. Dit kan niet ! Dit gaat werkelijk te ver. Het ongenoegen hierover groeit snel. De oprichting van de meergemeentepolitiezones en de – al dan niet gebrekkige – personeelsorganisatie of de kwakkeldeninterpretatie door de desbetreffende overheden geven aanleiding tot een conflict dat Vlaanderen en voornamelijk het Brussels Hoofdstedelijk Gewest duur te staan komt. We moeten dit nu aanpakken, duidelijk en snel, hic et nunc. Ik voeg er met een knipoog aan toe : met een efficiëntie die uw stijl kenmerkt, mijnheer de minister-president.

Ik heb op 4 april van dit jaar een schriftelijke vraag gesteld aan toenmalig Brussels minister-president de Donnea. Ik vroeg hem naar de personeelsorganisatie, de taalverhouding, het aantal personeelsleden en kaders in de verschillende politiezones, en dergelijke. Hij antwoordde kort en goed dat ik mijn vraag tot de federale minister van Binnenlandse Zaken moest richten. Daarop ben ik dit dossier juridisch gaan analyseren. Ik geef u een chronologisch overzicht.

Ik kwam uit bij een omzendbrief over de gewestelijke politiediensten van de federale minister van Binnenlandse Zaken van 26 september 2002 die niets aan duidelijkheid te wensen overlaat : ‘Voor het personeel van de gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend gemeenten van Brussel-Hoofdstad bestrijkt, gelden de bepalingen die van toepassing zijn op het personeel van de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad. De bepalingen die van toepassing zijn op het personeel van de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad, worden vastgelegd in artikel 21 van de gecoördineerde wet.’ Eenvoudiger kan toch niet ? De taalwetgeving is van toepassing op de plaatselijke diensten, namelijk een eenderde-tweederdepariteit op niveau 1 en verplichte tweetaligheid voor personeel dat in contact komt met derden.

Het Brussels Hoofdstedelijk Parlement heeft een ordonnantie over het administratief toezicht op de meergemeentepolitie goedgekeurd (ordonnantie van 19 juli 2001 houdende regeling van het administratief toezicht op de meergemeentelijke politiezones van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest). De Vlamingen hebben dit gedaan omdat de Raad van State en de memorie van toelichting ondubbelzinnig en onbetwistbaar zeggen dat de meergemeentepolitiezone als de emanatie van een gemeente gelijkgesteld is met de gemeente. Dat werd door de

Vandenbossche

Franstaligen aanvaard en mede goedgekeurd. Ik kan dit juridisch staven.

Er bestaat niet de minste twijfel over de toepassing van de taalwetgeving en toch verwijst de Brusselse minister-president mij naar de federale minister van Binnenlandse Zaken. Daar gebeurt inderdaad de aanwerving van personeel dat dan ter beschikking wordt gesteld van de politiezones. Neem me niet kwalijk, de terbeschikkingstelling geschiedt onder gezag, leiding en toezicht van de politiezones zelf en in niets doet dit af aan de toepassing van de taalwetgeving. Deze toestand kunnen we niet tolereren.

Samen met vier Vlaamse collega's heb ik dezelfde vraag gesteld aan drie verschillende politiezones. Niemand van ons heeft een antwoord ontvangen van de voorzitter van de politieke zone. Artikel 84 paragraaf 3 van de gemeentewet, dat handelt over de procedure van de schriftelijke vragen is nochtans van toepassing op de meergemeentepolitiezones en werd niet nageleefd.

We hebben eveneens de vice-gouverneur aangeschreven. De grootste fout in het Lambermontakkoord is toch wel de afhankelijkheid van de vice-gouverneur van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ik zeg dat los van de partijpolitiek, we hebben daar allemaal onze verantwoordelijkheid in, dit is een kemel van formaat. Ik heb deze morgen een antwoord ontvangen van de vice-gouverneur. Ik zal u een kopie bezorgen. Hij antwoordt ons dat hij wacht op de andere procedure die wordt gevoerd en dat onze bekommernis ook de zijne is. Dat is niet moedig. De vice-gouverneur heeft de macht om dossiers op te eisen en op te treden. Dat ligt vast in artikel 65, paragraaf 4 van de bestuurs-taalwetten.

We hebben bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een procedure ingeleid. Wellicht is deze procedure tegen de Brusselse minister-president, tegen de vice-gouverneur en tegen de voorzitters van alle meergemeentepolitiezones een van de belangrijkste in de geschiedenis van de VCT. De VCT heeft immers de sleutel in handen met betrekking tot de interpretatie van de vigerende taalwetgeving. Wij kijken daarnaar uit. De vice-gouverneur deelt mee dat dit schrijven ook is overgemaakt aan de VCT om zijn argumentatie duidelijk te maken. Ik moet zeggen dat de vice-gouverneur een gelijklopende interpretatie geeft aan de situatie als mijn vier collega's en ikzelf. Dat is de verdienste van deze brief.

Dit krijgt onvoldoende aandacht in de media terwijl het om een fundamentele zaak gaat. Dit heeft blijkbaar geen nieuwswaarde. Dit is volgens mij nog fundamenteeler dan de situatie in de ziekenhuizen. Als we hier een correcte toepassing van de taalwetten kunnen bekomen, wordt dat een instrument voor andere sectoren.

Ik verwacht dat u onze visie bevestigt. Ik ben nieuwsgierig. Wat is de houding van de Vlaamse regering, mijnheer de minister-president? Gaat de Vlaamse regering een afwachtende houding aannemen? Ik vraag u om het intergouvernementeel overleg samen te roepen en het dossier daar te berde te brengen. Zal de Vlaamse regering de actie die wij voeren in Brussel ondersteunen? Ik vraag u nogmaals uitdrukkelijk om uw visie en uw plannen. Gaat u weinig manmoedig wachten op het advies van de VCT? Of gaat u optreden als minister-president van de Vlaamse Gemeenschap?

Ik weet dat ik het politiek hard speel tegenover u, maar ik ken de inzet. Dit is geen spel. Dit gaat over de positie van de Vlaamse Gemeenschap in de hoofdstad. Dit is een van de meest fundamentele maatschappelijke dossiers: de veiligheid van de burger.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : De situatie verwondert me eigenlijk niet. Dit is een oud zeer. Ik herinner me al de onwettige benoeringen uit het verleden en die de vice-gouverneur dan schorste. Er volgde echter nooit een sanctie. Op een bepaald moment werd er actie gevoerd en konden we langs een omweg een benoeming aanvechten bij de Raad van State. De staatssecretaris heeft een speciale procedure ingeleid. Ik heb daar achteraf niets meer van gehoord.

We weten allemaal dat er honderden eentalige rijkswachters gedropt zijn in de Brusselse zones. Ik moet daar toch geen tekening bij maken? Die mensen zullen nooit Nederlands leren, dat is geen verplichting, ze kregen gewoon een nieuwe plaats in een of andere politieke zone.

Er bestaan geen sancties op inbreuken op de taalwetgeving. Op termijn moeten we beginnen rekening houden met een politieke sanctie. Die kunnen we alleen maar nemen na de volgende gewestelijke verkiezingen. Dan kunnen we bij de onderhandelingen iets realiseren. We kunnen ook opnieuw klacht indienen bij de Raad van Europa dat de Ne-

Van Vaerenbergh

derlandstaligen niet aan hun trekken komen in het behoud van hun integriteit.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer Vandenbossche, dit is een ernstig probleem, dat zal niemand tegenspreken. Uw onderbouwde argumentatie overtuigt. De grote vraag is : wat is de positie van de Vlaamse minister-president in deze zaak ?

Dit is een conflict tussen de minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de federale minister van Binnenlandse Zaken. Ze spelen de hete aardappel aan elkaar door. U vraagt mij om ter zake kleur te bekennen en stelling te nemen. Ik krijg altijd ontwerpantwoorden van mijn medewerkers die me aanzetten tot een zekere verbale assertiviteit of zelfs agressiviteit tegenover de oppositie. Daarom gebruik ik die niet. Daar staat bijvoorbeeld in : 'Mijnheer Vandenbossche, uw partij zit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de meerderheid, spreek uw eigen ministers aan. Vraag aan uw eigen minister om op de tafel te kloppen en een antwoord te eisen op uw vragen.' Misschien moet u daar toch eens over nadenken.

U beweert dat de vorige – Franstalige – federale minister van Binnenlandse Zaken en de minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de bal aan elkaar doorspelen en geen van beide verantwoordelijkheid willen nemen. We hebben nu een Vlaming als minister van Binnenlandse Zaken, de heer Dewael. Ik ben ervan overtuigd dat hij dit ernstig zal nemen. Hij draagt een aanzienlijke verantwoordelijkheid. Mijn punt is dat we hier met een conflict zitten tussen de federale minister van Binnenlandse Zaken en de minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Zij moeten kleur bekennen. De minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet kleur bekennen. Dat gebeurt het best binnen de schoot van de meerderheid waarop hij stoelt. De federale minister van Binnenlandse Zaken moet kleur bekennen. Dat gebeurt het best in de Kamer. Ik suggereer u om partijgenoten aan te spreken om een vraag te stellen in de commissie voor Binnenlandse Zaken van de Kamer en de Senaat. Ze kunnen daar aan minister Dewael naar zijn standpunt en initiatieven vragen. Dat zijn de twee juiste wegen.

U wilt mij laten bemiddelen tussen die twee. U wilt dat ik hen wijs op het belang van de taalwetgeving en op dit maatschappelijke probleem. Met alle respect, u moet niet in de eerste plaats de Vlaamse minister-president aanklappen. Als de federale of de Brusselse Hoofdstedelijke regering vinden dat ook derden daarbij betrokken moeten worden, dan ben ik bereid om te bemiddelen.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de minister-president, dit zijn technisch en juridisch delicate dossiers. Het gaat erom of de voorzitter van een meergemeentepolitiezone al dan niet melding moet maken van de taalaanhangigheid van de mensen die hem worden toegewezen en derhalve door hem worden aangeworven, aan de vice-gouverneur. Ik ben het niet met u eens dat de Vlaamse ministers in de Brusselse Hoofdstedelijke regering de hefboom hebben om dit dossier op te lossen. Ik denk dat de weg die wij hebben gekozen via de vice-gouverneur – artikel 65, paragraaf 4 – en de VCT de goede is. Maar ook het intergouvernementeel overleg kan een rol spelen.

Eerlijk gezegd stelt uw antwoord mij danig teleur. De Vlaamse regering maakt geen fouten als ze de hoeder wil zijn van de Vlaamse belangen. Dat heb ik na 9 jaar zitting in dit parlement altijd zo ervaren. Dat u die rol loslaat, ontgoochelt mij.

U verwijst enkel naar minister Dewael. Ik vermoed dat u weet wat u zegt. Ik ga ervan uit dat u met hem al gepraat hebt. Voor mij moet u ook de hoeder van het algemeen Vlaams belang zijn. De federale minister van Binnenlandse Zaken en de minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben geen conflict. Ze spelen een spel met de Vlaamse Gemeenschap. Zij zijn de katten, wij de muis. U mag dit niet tolereren.

Ik weet dat er door de nieuwe Brusselse minister-president misschien een nieuwe richting wordt ingeslagen. Ik zal hem naar aanleiding van het antwoord van de vice-gouverneur vragen om contact op te nemen met de federale minister van Binnenlandse Zaken. Als Vlamingen in Brussel hebben wij in dit dossier de Vlaamse regering meer dan ooit nodig. Ik vind dat u er tegenaan moet gaan. U mag de zaak niet naar andere niveaus doorschuiven. Er staat overigens een interpellatie op de agenda in de Kamer. U moet het algemeen Vlaams belang dienen. Ik vraag u nogmaals om het intergouvernementeel overleg samen te roepen.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer Vandenbossche, het is mijn overtuiging dat alle Vlamingen in om het even welke regering de plicht hebben om het Vlaams belang te verdedigen. Dat geldt dus ook voor de Vlamingen in de paritair samengestelde federale regering. De Vlamingen in de Brusselse Hoofdstedelijke regering hebben de taak om het algemeen Vlaams belang te verdedigen. Dat is zeker het geval als het gaat om essentiële en/of potentiële inbreuken op de rechten van de Vlamingen in hun hoofdstad.

U zegt terecht dat in het verleden twee katten speelden met de Vlaams-Brusselse muis. De katten zijn vervangen. Een ervan is nu een Vlaamse kat. Ik ben ervan overtuigd dat de nieuwe federale minister van Binnenlandse Zaken op een correcte manier voor het Vlaams belang zal ijveren in dit dossier. Mocht dat niet het geval zijn, mocht zijn antwoord geen enkel perspectief bieden, dan wil ik mij engageren om dit dossier op de agenda van het Overlegcomité te plaatsen.

Ik ben blij dat u een interpellatie in de Kamer hebt voorbereid. Ik roep u opnieuw op om de Vlaamse ministers in de Brusselse Hoofdstedelijke regering eveneens te interpellieren. Dat geldt niet voor één bepaalde minister – ik wil dit boven de partijpolitiek uit tillen – ; dat geldt voor hen allemaal. Zij mogen evenmin hun ogen sluiten. Zij kunnen de Brusselse minister-president dwingen tot een andere houding.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister-president. Ik kondig een resolutie aan zodat het parlement zijn standpunt kan bepalen over dit intergouvernementeel overleg.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.54 uur.*
